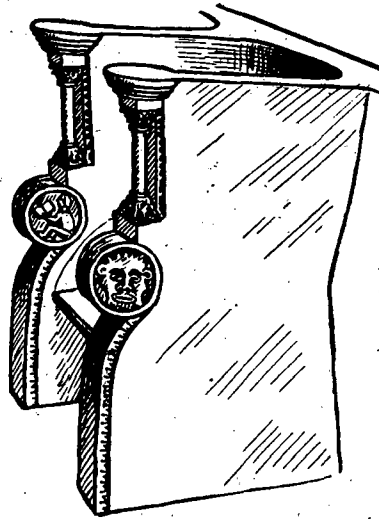

TEMPLO PARROQUIAL

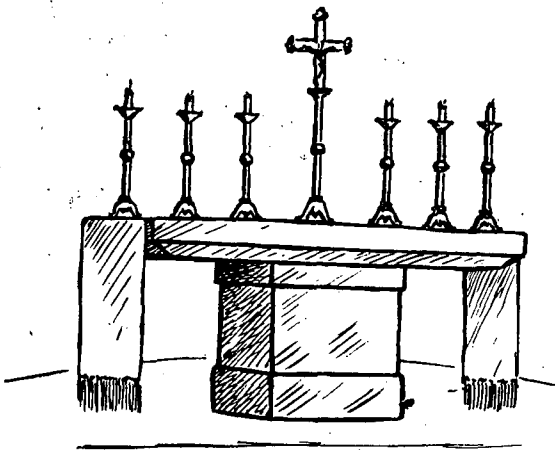
ALTARES

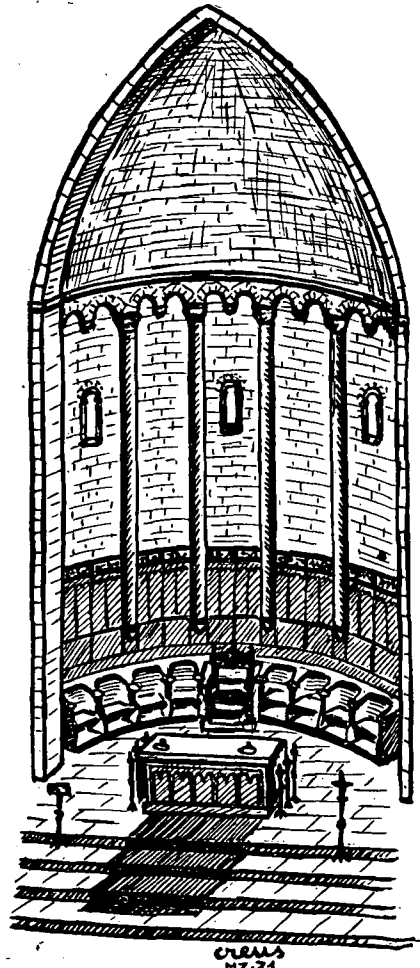
Antes de la guerra civil del 36, nuestro templo tenía unos magníficos altares tallados en madera, que desgraciadamente fueron destruidos casi en su totalidad, quedando solamente dos. El que estaba en la nave derecha fué dedicado durante muchos años al culto de la Purísima Concepción y hoy está instalado en la Capilla del Socós. El otro llamado, del Rosario, sigue en su sitio original, o sea en el lado izquierdo de la puerta principal junto al campanario. Para estos dos altares dedicaremos otros números de SIO, pues por su valor artístico merecen especial atención.

En las tres naves de nuestro templo, después de las últimas reformas, han quedado instaladas una mesa de piedra picada en cada nave. La que corresponde al altar mayor tiene algunos adornos que conjuntan con los detalles del ábside de dicho altar, en donde están adosados en semicírculo algunos de los sillones de madera que se hallaban en el coro del templo, hoy eliminado. Un revestimiento de madera hasta cierta altura y formando respaldo a los sillones, en el que se han colocado algunos motivos de adorno, complementa la estructura de este altar, que a pesar de ello conserva perfectamente el sentido de austeridad de que está dotado todo el conjunto del templo.

CREUS

SIO

CREUS
MZ-74

Vaig colaborar al naixement de SIO i als seus primers passos, per això l'estimo i vull deixar-hi testimoni pels lectors i també per la mateixa revista d'un gran fet per l'Església diocesana: el nomenament de Mn. Joan Martí com a bisbe d'Urgell.

Un dels darrers dies de novembre arribà la notícia: tenim bisbe. Aviat ens vam aplegar alguns sacerdots, algun d'ells coneixien ja al nou bisbe: Mossèn Joan Martí, de Tarragona. Les primeres impressions eren molt esperançadores. Uns dies després ens assabentàvem que volia ser consagrat bisbe a la nostra catedral el 31 de gener. Una comissió, nomenada d'una forma bastant criticada negativament per bon nombre de sacerdots i laics, s'encarregà de preparar aquesta diada. Van discutir-se algunes coses del programa: la nombrosa presència d'autoritats civils, el triunfalisme d'alguns cants, etc. Però això és un signe més dels temps, el diàleg. Avui tots els que estimem l'Església volem dir-hi la nostra, i és molt natural.

El dia 30 al vespre Mossèn Joan Martí entrava a la Catedral i prenia possessió de la Diòcesis d'una forma ben senzilla. L'endemà diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, començava la cerimònia de la consagració episcopal. La Catedral i els seus voltants estaven plens de fidels que amb la seva presència i llurs pregàries acompanyaven al nou bisbe. Hi assistien el Nunci del Papa, com a consagrant principal; els Bisbes de Catalunya, el dimisionari d'Urgell, els de Perpinyà, Sigüenza i Barbastro, juntament amb els Abats de Montserrat i Poblet. Tots concelebraren l'Eucaristia amb més d'un centenar de sacerdots d'Urgell, Tarragona, etc. La participació del poble amb els cants i les aclamacions era impressionant, fins i tot el lleuger remoreig dels fidels donava un caire viu i humà a la celebració.

El Sr. Nunci parlà breument de la funció dels bisbes avui a l'Església. El bisbe Martí o bisbe Joan, com vol ser nomenat, baixà entre els fidels fins al carrer, beneïnt-los, amb una rialla serena i bondadosa. Al final de la cerimònia va adreçar-nos unes paraules que ja coneixeu per la premsa. Cal adonar-se però de la referència que va fer al problema greu de les nostres comarques: "l'exode constant dels seus habitants... és una llaga oberta que des d'ara comença a ser meua". La salutació del seu parlament, "germans", i el comiat, "adéustau", marquen la línia de senzillesa de tota la celebració i també naturalment la del novell Pastor.

Acabada la cerimònia, acompanyat per tots els assistents, va dirigir-se al palau, on va anar rebent personalment i saludant a tots els qui van anar-hi. Per tots tenia el seu gest rialler i un mot d'estimació. Durant les salutacions un bon nombre de joves amb bateria i guitarres cantaven al voltant d'una foguera encesa al pati del palau. A la gent "gran" dels reportatges fotogràfics aquest detall s'els hi va escapar, i és clar, són les boes tancades del "Petit Príncep". En acabar les salutacions el bisbe Joan va baixar a saludar els joves i els va dir que tenia por que els papers i assumptes oficials l'apartessin de la joventut ja que fins ara havia estat al seu costat, però que estava molt satisfet de veure que no seria pas així. Donant-se les mans es van acomiadar cantant "L'hora dels adéus".

L'endemà començava la seva tasca: visita a l'hospital, Assil de Sant Josep, escoles. Val la pena. Al vespre una colla de sacerdots vam anar a trobar el Sr. Nunci per agrair-li la seva tasca a favor d'aquest nomenament. Feia uns mesos que havíem anat a Madrid a exposar-li els nostres criteris sobre com dessitjàrem que fos el nostre futur bisbe. Cal saber demanar i agrair. Una frase d'aquesta trobada darrera: "No solament crec que teníeu un buen obispo, sino un gran obispo."

Perdoneu, lectors, les deficiències d'aquesta informació-comentari. La lletra sempre és freda i no he pretès fer una exposició detallada dels esdeveniments —ho va fer la premsa—, sinó manifestar unes vivències que tenen molt sentit per l'Església diocesana. Sempre hi ha detalls que passen per alt als mitjans oficials de comunicació, i a nosaltres ens interessa tant allò que dona calor i porta humanisme...

Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros

Biblioteca Pública y Casa de Cultura de Agramunt

ESTADISTICA DE LECTORES Y LIBROS:

En el curso del año 1970 han asistido a esta Biblioteca 10.227 lectores, distribuidos como sigue:

Niños	3.911	Hombres	1.045
Niñas	3.242	Mujeres	2.929

Las obras consultadas suman 12.912. La Biblioteca ha permanecido abierta 262 días, con un promedio de 39 lectores diarios.

NUEVAS ADQUISICIONES

Durante el año se ha aumentado el fondo de la Biblioteca con 87 nuevos libros, siendo el número total de volúmenes, al finalizar el año, el de 1.969.

REVISTAS

Se reciben en suscripción fija 26 revistas y 3 periódicos.

ACTOS CULTURALES

Días del 1 al 6 de enero, Exposición de Dibujos Infantiles, sobre temas navideños, realizados por alumnos de los colegios y escuelas de esta población.

Del 26 al 30 de marzo, IX Exposición Colectiva de Pintura y Dibujo, por aficionados locales.

Del 5 de mayo al 26 de junio, Cursillo de Lengua Catalana, dirigido por D. Cándido Renyé.

Del 13 al 15 de septiembre, Exposición de Arte Moderno, titulada «Art de la II^a Meitat del Segle XX».

El 14 de noviembre, Proyección de Diapositivas a cargo de D. Pedro Ribó Bonet, sobre Montañismo y Excursionismo.

Del 25 al 27 de diciembre, Exposición de Numismática y Filatelia, organizada por coleccionistas locales.

VISITAS

Se recibió la visita de D. Joaquín Viola, Procurador en Cortes, que inauguró la exposición de septiembre.

También se recibió la de una Comisión presidida por D. Salvador Servat, Presidente de la Junta Provincial de la Asociación Española contra el Cáncer, con motivo de la constitución de la Junta de Damas en esta localidad, el día 12 de diciembre.

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglès
Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerà, 15 - Agramunt
Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 60 ptas.
Extranjero 70 ptas. Número suelto 6 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

QUADERN

DE L'ANTIGOR

LA DIGNITAT ENTRA PELS ULLS, TAMBE

La darrera reunió de la redacció de "SIO" es celebrà al nou despatx que el senyor Alcalde ha estrenat darrerament i que constitueix una peça que dignifica molt reeixidament l'habitable de la nostra primera autoritat. La redacció, s'hi trobà bé, i potser per això la reunió s'allargà més de tres hores.

L'INSTITUT

L'Institut segueix endavant. S'ha bastit, ja, tota l'estructura metàl·lica que constitueix l'ànima damunt la qual es col·locarà l'obra.

CIRCULACIO I SENYALS: MULTA

La nostra vila comença a sentir els efectes dels molts vehicles que la vida moderna ja que rodin pels nostres carrers. Quan algun d'aquests vehicles es para indegudament, cau la multa. També caldria multar els vehicles que circulen amb excés de velocitat ja que aquesta SI que és un perill greu per tots els nostres veïns. Ara: no s'hi val... a anar a cal Crich a protestar de les multes.

LA PLAGA MÓDERNA: VEHICLES ROBATS

També comencem a tocar les conseqüències dels vehicles robats. Així, en Ferran Ribera, més conegut pel Fernando de cal Porrns, ja pocs dies tenia la motocicleta aparcada davant del Casal, d'on va desaparèixer misteriosament. Robatori? Al menys ho sembla.

AGÜTZILS I CIRCULACIO

Tornant a la circulació: potser caldria que els agutzils que dirigeixen la circulació rodada i a peu, meditésin una mica els malabarismes barrocs i les gesticulacions abstractes de tots els seus moviments, ja que sovint el pobre conductor, o peató, es juga la vida si vol ser massa obediènt. Per què no es multa als agutzils que infringenixen d'aquesta manera el codi de la circulació?

AGRAMUNT: POBLE QUE CANTA...

Darrerament ha quedat constituïda la Coral Infantil amb la participació, al menys en els primers moments, de 150! membres entre nens i nenes. Enhorabona per la quantitat i per l'èxit de tots aquells que l'han fet possible. Ara és qüestió d'afinar.

HONOR ALS VELLS

En homenatge a les monges que ciuden del vellets a Aitona, es prepara un festival que tindrà lloc aviat al Casal. Es diu que serà molt divertit. Ja ho veurem.

ACCIDENT QUASI MORTAL

En nostre convilatà i amic en Joan Llurba i Vicens, més conegut pel fill del Roget, fou víctima d'un accident mortal de necessitat prop de la Panadella. Felicitem al nostre amic per haver sortit del tot illés d'un sinistre tan espectacular, ja que el cotxe quedà fet una coca absolutament inaprofitable.

CONFERENCIES DESNIVELLADES

Al Foment Parroquial, segueixen celebrant-se les conferències de formació oportunament anunciades (veure "SIO" passat). L'èxit és francament notable. Voldriem, però, que totes tinguessin un nivell més popular i que els conferenciants parlessin per a totes les possibilitats, especialment les econòmiques, ja que hi ha qui no pot, entre d'altres coses, vestir els fills en el "Corte Inglés"...

PARROQUIA I COMUNITAT

Han començat a celebrar-se el batejos comunitaris, a colles. El dia 21 del passat mes de febrer tingué lloc el segon. Aquest fet, vulguem-ho o no, ens suggereix aquesta pregunta: arribaran les absolucions també comunitàries?

AGRAMUNT FILARMONIC

Agramunt sempre ha estat un poble molt afinat, volem dir donat a la música. La Coral n'és el darrer exemple. Amb tot, cal tenir present que un convilatà com l'amic Ramon Mora és avui notícia, tant per haver estat un virtuós del violí, com perquè ara ja 50 anys s'estrenà com a violinista. On, com?

VISITA APOSTOLICA RESERVADA

El dia 31 del passat mes de gener, visità la nostra vila, en viatge a la Seu d'Urgell, on es consagrà el nou bisbe, el nunci apostòlic senyor Luigi Dadaglio acompanyat de l'arquebisbe de Tarragona, senyor Josep Pont i Gol. Foren atesos pels senyors alcalde, vicari i Missoia. El motiu fou veure l'església romànica.

FECSA I COMPETENCIA

La FECSA, única companyia que suministra fluid elèctric a Agramunt, canviarà el voltatge de la llum i de la corrent: de 125 a 220, i de 220 a 380, respectivament. La perspectiva no és pas massa simpàtica si pensem en l'enrenou que tot això portarà i en les despeses que s'hauran de fer. I també cal pensar que, d'ara endavant, s'haurà acabat l'electricista que a cada casa s'improvisava en un moment de foscor obligada, ja que ara el voltatge "picarà" de valent. I els menuts que, menats per una dèria ben generalitzada, s'entussodeixin en posar els ditets dins els forats dels enxufs? Voldriem saber quina seria la perspectiva si en lloc d'una sola companyia Agramunt en tingués dues o tres...

MAJORETTES I PREMI

En un ball de trajes, a Lleida, on hi eren presents molt dels seus prohoms, s'emportà el primer premi la noia que lluia un vestit amb la indicació de "Majoretta d'Agramunt". Enhorabona una vegada més a les nostres majorettes.

SIO

En nostra vila, a les darreries del segle XIX, entre la quitxalla no hi havia discriminació de classes: fills de facultatius i similars, fills d'artésans o menestrals, fills de pagesos propietaris o jornalers, tots ens barrejàvem en els nostres jocs. Sols hi hagué una excepció: la la del Junito'l Mas-vell, el qual maj es juntà amb els altres xicotets a l'hora dels esbarjos, ja que li era rigorosament prohibit baixar al carrer a jugar.

Els xicotets ens divertíem amb qualsevol de la trentena de jocs que constituïen el nostre repertori. Entre joc i joc i al marge dels mateixos, també ens permetíem alguna brometa innocentona, encara que resultés una mica enutjosa per aquell que la rebia. Una d'elles consistia en aprofitar la fosca del vespre i lligar un fil d'empalomar, acabat amb un de fer mitja, a l'arnella de la porta d'alguna que altra casa i des de lluny, estirant el cordill, fer-la sonar com si algú hi demanés de debó. Quan els qui feien la broma sentien el «ja va», tiraven fort del cordill per tant que es trenqués a ran d'arnella i fugien carrers enllà: emparats en la fosca, que encara no es vendia l'electricitat en aquells dies.

Un dia, però, a un d'aquells marrecs, que ja havia fet la primera comunió, go que vol dir que passava dels dotze anys, se li acudí una facècia que posà en èrenou molta gent de la vila. Expliquem-la:

Era freqüent a les darreries del vuitcents que vinguessin a visitar-nos colles pasavolants que oferien espectacles «circenses». Qui no ha llegit o vist o sentit parlar de «Alegria que passa», de Rusiñol? Una d'aquestes colles es presentà un dia a primeres hores de la tarde i a só de trompeta i timbal anuncià la seva actuació a les nou del vespre al Mercadal, a l'aire lliure i a la voluntat del públic a l'hora de passar el platet. El Mercadal és massa gran per omplir-se de gom-a-gom, però sigué nombrosa la gent que s'hi aplegà. Quan la funció feia estona que durava, a aquell xicot, que no era altre que el conegut amb el renom de Llauneret, anà a seguir les cases del carrer Castell, ficar mà a cada gatonerà i agafar-ne la clau que hi trobava i un cop reunides totes les que pogué tornar-ne a posar una a cada gatera procurant no fos la que n'hi havia tret.

En acabar la funció els veïns d'aquell carrer es trobaren que no podien entrar a casa, i al corre la nova de la facècia es congregà al llarg del carrer molta gent, car no sols hi eren els veïns afectats sinó molts altres. La cosa acabà reunint totes les claus i pendre cada u la seva. Era una broma ben pensada i com a broma sigué presa, encara que no mancà l'home que si enquimerà de debó en mig de les riallades dels més.

J. VILADOT-PUIG

VIAJES BAIXAS, S. A.

EN AGRAMUNT

Corresponsal: Sr. MANUEL MAZON RIBÓ - Calle Sió, 25 - Tel. 31

SOLICITEN (sin compromiso)

Presupuestos de los Viajes que deseen realizar

RESERVA DE HOTELES

BILLETES AVION o BARCO

VIAJES DE NOVIOS (presupuestos)

Folletos con más de 100 Viajes
por España y Extranjero.

Folletos Especiales de Vacaciones
Semanales para:

MALLORCA - CANARIAS

LEVANTE - COSTA BRAVA

VALLE DE ARAN

TENER IDEAS

Es frecuente oír, por corrillos y reuniones, alardes de suficiencia sobre cualquier cuestión, tema o asunto cuya actualidad sea más o menos vigente. Todos nos permitimos opinar con una autoridad impropia, muchas veces, de los conocimientos que sobre el hecho poseemos, queriendo dar la sensación a cuantos nos escuchan de que somos doctos en la materia.

El engreído y característico "yo", preámbulo y encabezamiento general de nuestras afirmaciones, no es más que el reflejo fiel de nuestra petulancia y no disimulado orgullo. El "yo" lo haría, o "yo" lo hubiera hecho de tal o cual forma, o bien el "yo" ya sabía que tenía que ocurrir así, una vez visto y comprobado, para no citar más que las expresiones más frecuentes, en definitiva no es más que una crítica demoledora e inconsciente contra gestos, actitudes y posturas adoptadas por otras personas en aras a la realización de una obra o producción determinada.

Todos tenemos perfecto derecho a opinar, pero deberíamos procurar, al formular nuestra opinión, que la misma no fuera fruto de nuestra alocada y calenturienta imaginación, ni lanzada sin ton ni son, como piedra al aire con posibilidad de caer en el vacío, sino consecuencia y resultado de un profundo, minucioso y exhaustivo estudio de todas las circunstancias que concurren en el hecho, pensando que quienes han tomado sobre sí la responsabilidad de una determinación, no lo han hecho de forma baladí y a la buena de Dios, sino apoyados y asistidos por razones poderosas que justifican su actitud.

Es lógico y natural que cada cual tengamos nuestro particular punto de vista o diferencia de enfoque sobre un determinado problema, máxime cuando la cuestión debatida afecta a una colectividad y su solución ha de redundar en

beneficio común. En estos casos concretos sí que todos tenemos nuestra propia y particular idea. Pero ni debemos permanecer aferrados a una tradición que por razón del tiempo, queramos o no, va perdiendo su valor, ni tampoco mostrarnos enemigos acérrimos de toda innovación, prefiriendo dejar las cosas en su actual estado y que por sí solas se vayan desmoronando y cayendo por caducas e inservibles.

Los hombres, como las cosas, precisan de una constante renovación, pero de forma paulatina y sin ultranzas. El correr ininterrumpido del tiempo impone inexorablemente sus normas, sus gustos y aficiones, sus necesidades y hay que someterse a ellas, adaptándose a sus caprichos y exigencias, si queremos evitar el vernos arrastrados irremisiblemente por el impulso arrollador de la novedad.

Ni todo lo nuevo es mejor ni todo lo añejo es malo. Solamente es diferente, adaptado a la época en que se vive. Lo que antes nos parecía inmejorable, cumpliendo una función social cualquiera a la perfección, hoy se encuentra desfasado y fuera de órbita por el vertiginoso correr que ha ido imponiendo el progreso. Solamente las ideas básicas permanecen inmutables, pese a todo y contra todo, y el éxito de nuestro porvenir estriba en saber encontrar las variantes de ellas que, sin apartarse un ápice de su exacto contenido, puedan adaptarse fácilmente a las cuestiones y problemas cuya solución pretendemos.

Misión que incumbe a todos es la de aportar ideas, razonadas y justas, al acervo común, a fin de que estudiadas serena y concienzudamente por quien corresponda, pueda resolverse sobre su aplicación. Con ello contribuiremos eficazmente al mejoramiento de nuestros ambientes y cumpliremos un deber social en beneficio de todos.

D. ROIG BALASCH

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

AGRAMUNT

Tintorería BATET

La Tintorería de Agramunt

El gat es mossega la cua o la vena als ulls.

A LLUIS M. XIRINACS

Tant com pugis
Dorm en bon matalàs.
No vulguis ésser heroi.
Estima la teva pell.
Totes les masses fan mal.
Sempre hem sentit a dir:
Qui dia passa any empeny.
Les arrels no et preocupin.
Els fonaments tampoc.
Ull que no veu, cor que no sent.
No hi ha tals problemes.
Treut-te les cabories del cap.
En un moment t'asserenaràs.
Miraràs de fit a fit la vida.
Veuràs el què ets.
Miraràs dintre teu.
Tranquil, incanviable, inamòvible.
Procura encaixar bé.
No acceptis metes massa difícils.
No se t'escalfés el cap.
Rebutja grans aspiracions.
Tot és qüestió de gustos.
Estima i seràs estimat.
Escolta i seràs escoltat.
Respecta i seràs respectat.
El nostre món!
Els nostres principis!
Vet aquí la nostra personal!
Lliçò d'història, geometria, càlcul...
L'enciclopèdia de tercer grau ens ha fet.
Ara els diaris ens conserven la inquietud.
El diccionari ens aclareix tota mena de dubte.
Treball, ordre, seny.
Jo m'ho crec? Jo feliç!

Josep FARRENY

LA PASTORETA

Sí, n'era una pastoreta
que en guardava el bestiar;
cada dia una ermiteta
se n'anava a visitar.
De la Verge enamorada,
¿quin obsequi n'hi farà?
La pastora n'és pobreta,
la pastora va a captar.
Ai, pastoreta; ai, dolç amor!
No té riqueses, ni plata, ni or.
Ja en cull un pom de roselles
i a l'ermita se'n va anar,
posà son llavi en elles
i a la Verge coronà.
A sos peus agenollada
li pregava amb dolç anhel,
i la Verge amb sa mirada
li ensenyà el camí del Cel.
Ai, pastoreta; ai, dolç amor!
No té riqueses, ni plata, ni or.
La pastoreta es moria
del mal de l'enyorament,
com un ocell que somia
l'últim raig del sol ponent.
La pastoreta es moria,
sos ulls blaus es van tancar,
i la humil Verge Maria
cap al Cel se l'emportà.
Ai, pastoreta; ai, dolç amor!
No té riqueses, ni plata, ni or.

Cantada per Mercé Solé Lluç de Montclar de Doncell de 87 anys. La mateixa Mercé la cantava a darrers de ségle a Salga

CRUÏLLA

Projecció Interrumpuda

Junt al gris de la terra, el blau del cel sembla senyor. Avui, com si tots els colors s'haguessin posat d'acord, em fan veure les coses més fosques que altres dies, i fins i tot hi ha com una boira davant els meus ulls que em priva la claretat. Aquesta pel·lícula tan fina mai no havia passat pel meu davant. Avui, però, m'embolcalla de dalt a baix talment com un llençol fantasmagòric...

He sortit al carrer decidit a veure clar el món de cada dia, que fa poc mirava des de la finestra. És tot igual, no hi ha res a fer. Tot és fosc com abans. Les persones se m'apareixen borroses talment com una glopada de fum entre les ulleres i els ulls. Provo de caminar dret. És impossible, no m'aguanto. Camino sense donar-me compte d'on vaig. Camino, camino, camino...

He tornat enrera, a casa. M'he sentat a la cadira del rebedor i he respirat fort. M'he deixat anar, ben estirat. Estic que no m'aguanto...

No sé què ha passat. M'ho voleu dir? És que estava somniant que no veia res clar entre nosaltres. Que no m'aguantava dret enlloc, ni pel carrer. He somniat que hi havia una boira molt espessa i que no es veia res. Però deixem-ho. Oblidem-nos-en.

Tot això passava a casa meua i moltes altres cases del meu poble. Tot això era com una pel·lícula muda, d'aquelles que ja són velles i que sempre tracten del mateix. Una d'aquelles cintes pesades, sense varietat del principi al final, però això sí, amb una sèrie molt llarga de falses esperances...

I l'espectador, el protagonista, surt d'aquest cinema amb la convicció que ha vist una pel·lícula de por, i esferèit, arrenca a córrer i es tanca a casa seva. Té por dels altres. No vol exterioritzar aquell desig tan secret que aquesta cinta es cremi aviat.

Jordi GUASCH

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca

Teléfonos 60 y 206

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

Hotel Les Cimes

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2 085 metres

Telèfon 51126

PAS DE LA CASA - ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

TAULA RODONA AMB ELS AGRICULTORS

La inquietud agrícola a Agramunt és un fet que ha quedat evidenciat fins i tot des d'aquestes pàgines de SIO. Aquesta inquietud niua en un grup de nols que senten profundament el camp i que s'han proposat de promocionar-lo en funció del temps que vivim. Això potser equival, en certa manera, tant com a dir que ha deixat de ser vàlid aquell refrany de «blat hi feren els nostres avis, fem-hi blat i serem savis». Per a parlar del present i del futur de la nostra agricultura, SIO ha organitzat una taula rodona a la qual han assistit Domènec Balasch, Jaume Cunyat (per SIO), Miquel Valls, Joan Romeu i Josep M. Penella. Com sigui que la xerrada ha estat molt animada i en alguns moments els conceptes han estat defensats per més d'un dels assistents, la transcripció d'aquesta taula rodona es farà sense personalitzar.

CONCEPTE DE PAGÈS I AGRICULTOR

—Abans que tot jo no estic conforme en que se'm tracti de pagès.

—Es que te'n dones vergonya?

—No, ni molt menys; però és que cal distingir.

—Això mateix: una cosa és ser pagès i una altra agricultor.

—En quin sentit?

—Doncs en la manera de fer, en...

—La rutina, per exemple.

—Al meu veure un pagès és aquell que cuida la terra com sempre, i un agricultor el que la cuida amb fonament tècnic.

—O sigui que cal anar a fer del pagès un tècnic.

—Això mateix.

—Ara bé, sense despreciar o menystenir tot el que l'antic pagès ha aconseguit i coneix.

—O sigui que cal sortir del vell empirisme i entrar en un període de raó, de coneixement.

—Exacte: cal estudiar, avui, per a cuidar de la terra.

PRESENT DE LA NOSTRA AGRICULTURA

—Avui la nostra agricultura és massa pagesa.

—O sigui poc tècnica, ¿no?

—Això mateix. La gent treballa com sempre, en el sentit dels cultius.

—I a que és pot deure, això?

—Al proteccionisme.

—A que el Servei Nacional ha comprat tots els cereals fossin de la qualitat que fossin mentre no hi hagués terra o aigua.

—O sigui que la nostra agricultura està condicionada pel proteccionisme oficial, no?

—Jo diria que sí.

—Es clar, en saber que el blat era de venda segura, tothom s'ha dedicat a fer blat; és un negoci rodó.

—I tothom ha fet blat; era el més fàcil.

—I vinga arrencar arbres...

—Els arbres només s'han arrencat per a fer més blat?

—Jo diria que sí.

—El fet que les finques es converteixin en grans parades, no té d'altres causes?

—Home, potser sí.

—La mecanització.

—Es clar, als bancals no s'hi poden remenar aquestes maquinasses, i ha calgut obrir pas i treure tot el que feia nosa.

—Per tant, la nostra agricultura està condicionada per dos factors: un el proteccionisme; un altre la mecanització.

—I un i l'altre fan que només es faci blat.

—I que en fem de tant blat?

—Això a nosaltres ens preocupa, perquè se'n fa molt i dolent, o no sempre prou bò. Però el pagès, en general, està tranquil mentre existeixi un Servei Nacional que li comprí.

LA PAGESIA: UN CLASSISME

—Una classe social és un conjunt de ciutadans d'una mateixa condició o que exerceixen la mateixa professió, etc. En aquest sentit podríem parlar de la pagesia com a classe, no?

—Potser sí.

—Si tenim en compte que és una classe protegida, que està afavorida perquè l'Estat se li queda íntegres els fruits que recull, o sigui el blat com a cullita més grossa, podem concloure que la pagesia és una classe social privilegiada.

—Home, no hi havia calgut en això.

—Es clar, vist així...

—I si observem que la pagesia és la classe més nombrosa en el medi rural, cal pensar que és la classe dominant.

—En quant a nombre potser sí.

—Per tant, s'ha de creure que si la pagesia arribés al poder, seria aquest un poder classista...

—Bé, bé; això ja és fer política i ja no interessa.

FUTUR DE CARA A CASA

—Deixem-ho córrer. Bé, de cara al futur, però sense moure'ns de casa, com pinta la nostra agricultura, quin pervindre té?

—Han de desaparèixer tots els pagesos petits, exactament com passa amb la indústria.

—Sí, i s'han d'organitzar una mena d'empreses que facin que les inversons de maquinària siguin rentables.

—I del blat, què en farem, no n'hi ha massa?

—Sí; i és dolent com hem dit; les bones varietats no són rentables.

—Però les dolentes es poden aprofitar per a pinsos, amb el qual aquests millorarien molt en qualitat.

—Si les coses funcionen com ara, res; però els problemes comencen quan el Servei Nacional desapareixi, o sigui quan desapareixi el proteccionisme.

—Aleshores serà la de riure, perquè el blat no valdrà ni la meitat del que val ara.

—I aleshores vindrà el que jo deia: que del blat se n'haurà de fer pinsos...

—O s'haurà de deixar de fer blat, perquè ningú no el voldrà.

—I que passarà: que les terres quedaran hermes o que es canviaran els cultius?

—Si la terra s'abandona o es despoble una mica més, ja no hi quedarà ningú. Jo crec que tot aconsella pensar en canviar els cultius.

—I fer què?

—Cal pensar en cultius que puguin competir i seguir de mercat bò, com l'ametller.

—I esperar vint anys a que dongui fruit?

—Home, no tot s'acaba en l'ametller del país; hi ha l'ametller italià molt més primerenc, i també hi ha possibilitat de fer ametlles com es fan els melons: en hivernaders. Això és possible amb ametllers nans.

—I la vinya.

—No res.

—I l'oli.

—Pitjor.

—I canviar de cereal?

—Es possible: l'ordi de cervesa i l'ordi per a pinsos, del qual en som deficitaris.

—O sigui que la perspectiva, en desaparèixer el proteccionisme, tampoc és tan negra.

—No, sempre i quan l'agricultor tingui consciència de la seva problemàtica.

—N'és conscient d'aquesta problemàtica, el pagès?

—El pagès, com a tal, com a rutinari, com a empíric, no. Per a ell, quan deixi d'existir el proteccionisme, el món agrícola s'enfonsarà.

—Per tant hem d'anar a professionalitzar el pagès: fer-ne un tècnic, amb una preparació eficient com qualsevol.

—Però ens posarem d'acord en fer en els nostres camps allò que calgui, no hi ha perill que tots ens dediquem a plantar ametlles o en sembrar el mateix ordi i criem un excés d'aquests fruits?

SOCIALITZACIO DEL CAMP

—Delxeu-me dir una cosa.
 —Diguis.
 —Jo m'inclino per l'ametller. Mireu a casa tenim un miler d'aquests arbres que normalment donaven doscents sacs de fruit. Avui valdrien unes trescentes mil pessetes.
 —Em passo a l'ametlla, jo també.
 —I per què ara no els teniu? Per les gelades?
 —No; de fred sempre ha fet el mateix, aquí. Per falta de mà d'obra, per falta de gent especialitzada en esporgar; avui ningú vol fer feines delicades.
 —Si ho pintes tan bonic, és qüestió de plantar ametllers i especialitzar-s'hi.
 —I aleshores quan veiem que al vehí li va bé, tots farem el mateix.
 —Això mateix, com ha passat amb les granjes.
 —Aleshores com podríem ordenar racionalment l'exploració del camp?
 —Amb una preparació tècnica eficient.
 —I amb una socialització?
 —Que vol dir això?
 —Que sigui l'Estat el qui dirigeixi els cultius i que ell mateix en sigui el comprador.
 —I nosaltres ser uns peons seus?
 —Malament!
 —Però potser es podria trobar una solució mixta: que l'Estat ordenés l'explotació i que la iniciativa privada la portés a terme lliurement.
 —No està malament. Així ens evitariem l'anarquia.
 —O sigui que el futur de cara a casa nostra el més aviat optimista.
 —Sí, si la gent volen deixar de ser pagesos i transformar-se en agricultors.
 —Però al camp no tot s'acaba amb les plantes; cal pensar en la ramaderia.
 —I tothom fer granjes, ¿no?
 —No; cal tancar moltes més granjes, encara, i crear grans empreses agropecuàries. Avui tot ha de funcionar a base de grans empreses; del contrari som peix.
 —Però amb l'experiència que tenim sembla que tot aconsella pensar bona cosa en una possible intervenció de l'Estat.
 —Potser sí.

FUTUR DE CARA A EUROPA

—Una agricultura de cara a Europa, ¿com es presenta?
 —Malament.
 —I tant.
 —I per què?
 —Doncs perquè entrar, per exemple, al Mercat Comú és entrar en uns mercats de gran competència.
 —I tant. Dubto que nosaltres poguem competir amb aquests mercats.
 —Per què?
 —Perquè no tenim l'experiència d'ells, ni la preparació.
 —Ni les terres!
 —Ni les terres, sí, que són la base; perquè les nostres són terres que em sembla que no poden superar en gran cosa la qualitat dels cereals que ara donen. Perquè de treballar avui es treballen molt bé; si tinguéssim les terres de l'Europa Verda...
 —De cara a Europa només podem pensar en industrialitzar a fonc el camp i presentar fruits que ells, els del Mercat Comú, no puguin oferir, com és l'ametlla, per exemple.
 —I una solució també seria convertir en rec aquestes terres.
 —Però l'alguia potser no seria del tot la solució.
 —Per què?
 —Perquè la terra no canviaria per això de naturalesa.
 —I una sortida no podria ser la que un dia apuntava en Josep Pla, l'escriptor, parlant de l'Urgell: que en lloc de competir en fruits vegetals competíssim en carns?
 —Doncs jo també ho crec: ous, pollastres, vedells, derivats de la llet...
 —El que no podem fer és creuar-nos de braços i esperar que tot se'ns dongui més resolt.
 —Exacte: cal que el pagès tingui consciència dels problemes, i no immediats, que aquest ja venen sols, sinó dels futurs. Aquest país, durant molt de temps, s'ha de salvar encara amb l'agricultura, però si aquesta no la modernitzem com cal, com intenta fer-ho la indústria, la perspectiva és negra.

CLOENDA

—Podem resumir la qüestió, doncs, de cara a casa nostra.
 —En aquest aspecte som optimistes: tot depen de nosaltres.
 —De cara a Europa.
 —La cosa ja és més negra, perquè ens enfrontem amb la competència de països molt més ben preparats i amb terres infinitament millors.

SIÓ

AYUNTAMIENTO DE AGRAMUNT

Delegaciones conferidas por esta Alcaldía-Presidencia al amparo del Art. 22 del Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Corporaciones Locales, y demás de aplicación, con especificación de días y horario durante los cuales los Señores Concejales Delegados permanecerán en el despacho habilitado al efecto en este Ayuntamiento, para recibir las visitas de los vecinos o interesados en las respectivas obras o servicios:

D. José Porta Vall	1.º Teniente Alcalde	Cultura y Servicio Agua alcant	Martes	8 a 9 tarde
D. José Antonio Alcalá Llop	Concejal	Deportes	>	8 a 9 >
D. José Fitó Vicens	2.º Teniente Alcalde	Repub. forestal y jardines	Miércoles	8 a 9 >
D. Pedro Miralles Guasch	Concejal	Obras y festejos	>	8 a 9 >
D. Pedro Brils Solé	Concejal	Beneficencia	Lunes	8 a 9 >
D. Miguel Figuera Fontanet	Concejal	Personal	>	8 a 9 >
D. Francisco Lecha Lasheras	Concejal	Recuper. Patrimonio Municipal	>	8 a 9 >

Lo que se hace público para general conocimiento y en especial de las personas interesadas.

AGRAMUNT, 1 de Marzo 1971.

El Alcalde, Firmado: José M.º Inglés Mortés

LA NOSTRA PARLA

Amics entusiastes, continuem en la nostra descoberta del terreny desconegut de la nostra llengua. L'altre dia vam ocupar-nos dels mots que darrera d'una síl·laba tenen el so de *t*, però que alguns s'escriuen amb *d* i d'altres amb *t*. Suposo que ho vau llegir amb atenció i ho vau rellegir amb preocupació.

Avui us diré quelcom de semblant, referent al so de *p*, que trobem al final de síl·laba, també, i que alguns s'escriuen amb el signe *p* i uns altres, amb el signe *b*, però que llur so correspon a *p*. Per exemple, «observar», pronunciem «opservar»; «subjecte», pronunciem «supjecte».

Doncs bé, us vaig a donar unes normes, que us ajudaran a solucionar el dubte, que pugueu tenir en quant a la recta escriptura d'aquest so.

1.ª— Si al principi de paraula trobeu les síl·labes *ab*, *ob*, *sub*, escriuiu *b*.

Si hi trobeu la síl·laba *cap*, feu-ho amb *p*. Ex.: absolut, observar, subjecte; captaire, capsa, etc.

Tingueu en compte, tanmateix, que en fan excepció els mots: apte, optar, òptic; cabdell, cabdal, cabdill...

2.ª— Si el so de *p* el trobeu enmig de paraula, escriuiu *p* davant de les consonants del mot ToCaSoN. Ex.: adoptar, concepció, eclipsat, hipnotisme...

Atenció a la frase següent: Tinc el DUBTE de si demà és DISSABTE; m'ha vingut de SOBTE. Els mots en majúscula són les tres úniques excepcions de la norma anterior. Escriuiu, però, *b* davant de la lletra *d*. Ex.: hebdomadari, etc.

3.ª— Si el so de *p* el trobem al final de paraula escriurem:

a) darrera vocal, generalment *p*, encara que els derivats portin *b*. Ex.: sap, rep (de rebre), cop, cup (de vi, d'oli), etc.

Excepcions: els mots acabats en *fob*: anglòfob, hidròfob;

els acabats en síl·lab: monosíl·lab, polisíl·lab, etc.;

altres, com: adob, àrab, tub, cub (figura geomètrica), etc.

b) darrera consonant, escriurem *b* o *p*, d'acord amb el signe que portin llurs femenins o derivats. Ex.: Si escrivim «esquerpa», escriurem «esquerp»; si «destorbar», «destorb», etc., etc.

Abans d'acabar us vull fer una advertència que us pot ajudar molt: per allò que us acabo d'explicar, fixeuvos amb el castellà. Generalment les dues llengües es corresponen.

I res més, per avui. Fins a una altra, sempre vostre

C. R.

MONÓLOGOS

LAS VANIDADES

He ostentado por bastantes años el pomposo título de Sra. del Alcalde. No lamento en absoluto esta interesante experiencia. ¿Por qué habría de lamentarlo? Ha sido para mí algo así como un extenso cursillo de humanidades.

Desde mi pequeño y efímero escalón, pude observar y sacar insospechadas conclusiones sobre las vanidades ajenas y... las propias, naturalmente.

Se requiere buena dosis de sentido común para aceptar que, en el fondo, se sigue siendo uno mismo pese a las nuevas circunstancias y que si bien muchas puertas se abren al conjuro de un título, también es cierto que con el tiempo uno se vuelve escéptico y desconfiado porque aprende a descubrir, entre halagos y sonrisas, la poderosa fuerza de las conveniencias particulares.

Después, absorbida nuevamente en el anonimato de la masa, me doy cuenta de que nada ni nadie es tan importante como suponía y que la vanidad es un espejismo donde se refleja, no la imagen que somos, sino la que creemos ser.

TERESA

REFRANYS:

No hi ha març que no marcegi, ni boig que no bagegi, ni fill d'ase que no brami.

Al març qui no té sabates ja pot anar descalç.

Quan al març trona l'ametlla és bona.

Per Sant Josep verdea el cep.

Març ventós i abril plujós al pagès fan ser orgullós.

PANTEONES, LAPIDAS y CRUCES

MARMOL, GRANITO
y PIEDRA

de los mejores escultores
de Cataluña

Funeraria Romá

encargos hasta el 30 de Septiembre

Merced, 19   Teléf. 160

AGRAMUNT

No tire los SELLOS USADOS de sus cartas

se compran por unidades o por kgs.

Solicite información al

Apartado de Correos n.º 26 o al Teléf. 309

AGRAMUNT

A la nostra Vila ja hi tenim una Coral Infantil

La il·lusió del nostre director de la Coral d'Avui, juntament amb un cercle de persones, s'està realitzant; el somni tan esperat s'està convertint en realitat i això fa que tots contents diem amb veu ben forta: ¡JA TENIM LA NOSTRA

CORAL INFANTIL!

Aquesta exclamació és una bona mostra dels nostres sentiments, dels nostres anhels que guardàvem dintre nostre i que no ens atrevíem pas massa a fer-los públics, per por a que es malogressin i així puguéssim portar a terme la creació d'una Coral Infantil, i entre silencis, pensaments, paraules i sobretot molt esperit s'anava treballant per la seva realització, que avui amb molta satisfacció podem assabentar-vos que molt aviat ja podrem aplaudir a aquets infants, que han d'ésser el nostre orgull i la nostra joia més estimada.

Els fonaments d'aquesta Coral han començat en la trobada de Directors de les Corals Infantils de les Terres Lleidatanes, que tingué lloc a la ciutat de Mollerussa el dia 28 del passat mes de gener.

Allí, unes quantes persones de les responsables de la nostra Vila, que han de dirigir aquesta Coral Infantil, van cercar ànims i ajuda, orientacions i compromisos, els quals van ésser els responsables que ens vam comprometre a que la Coral Infantil fos una realitat.

Com a bons responsables, així ho han complert i tots ens sentim orgullosos que haguessin acceptat, com a primera alternativa, la seva participació en el Concert que es celebrarà a Bellpuig el diumenge dia 21 de març, ben a les portes, i que actuaran formant grup amb les Corals Infantils de Balaguer, Tèrmens, Tremp i Sícoris de Lleida.

Com tots podeu comprendre, fins ara solament hem parlat de la maqueta, cal també que pensem en la seva construcció i aquí hi entrem tots. Per la maqueta, en aquets cas, pocs arquitectes i tècnics es necessiten, però no és pas així per a la seva construcció. Aquesta ens demana la col·laboració de tots. Desitja que tots ens hi sentim units, que tots li donem el nostre esforç, el caliu del nostre afecte i sobretot el treball en cadena, perquè tingui uns bons fonaments i res la faci trontollar.

Pares, per vosaltres tenim també unes paraules, molt sencilles, si voleu, però plenes d'il·lusió i afecte i principalment amb una gran esperança perquè ens deixeu els vostres infants. Perquè col·laboreu amb la tasca d'educació sobre l'estimació del cant compartida amb els seus directors. Si voleu que els vostres fills estimin la seva Coral, vosaltres faciliteu-los-hi tota classe d'ajuda; no les desanimeu i sobretot no els priveu de la seva participació en la mateixa, doncs ja sabeu que sense directors, persones responsables, pares generosos i fills cantaires no es pot formar una Coral Infantil. Per tant, tots podem anar pensant en la responsabilitat que hi tenim.

Cal recordar també el no deixar-se portar per un pessimisme, a vegades fruit d'un començament, sinó tot el contrari, a donar ànims i ajuda a tots aquells que amb tanta il·lusió són els capdevaners d'aquesta Coral nova que ara està neixent i que desitja aplegar al seu entorn a un grup d'eixerits infants, que a tots ens puguin alegrar amb els seus cants i ens fassin recordar, que ells canten perquè un dia vam sapiguer donar-los-hi la mà.

Avui hem donat la preferència a la Coral Infantil, doncs era d'ella que volíem parlar, però com la mateixa serà, si Déu plau, una continuació de la Coral d'Avui, aprofitem per assabentar-vos que el dia 31 de gener la Junta de la Coral es traslladà a la ciutat de Tàrraga per assistir a la reunió, on se'ns informà de les cançons que s'havien d'assajar i aprendre per participar en el VI Aplec de les Terres Lleidatanes que tindrà lloc a la ciutat de Les Borges Blanques, si no hi ha res de nou, el dia 6 de juny.

Periòdicament celebrarem alguna altra reunió per acabar d'arrodonir tots els detalls, per un millor èxit d'aquest Aplec.

En la ciutat de Tàrraga, aquell diumenge a la tarda ens vam reunir unes vuitanta persones, representant a 12 Corals. N'hi faltava alguna. Començà la sessió el Sr. Josep Cercós amb unes paraules de benvinguda i d'agraïment per la nostra assistència.

A continuació el Sr. Josep Aran, director de la trobada, ens va donar el resum de l'última reunió celebrada a Mollerussa.

Es parlà de la qüestió econòmica, que es va resoldre d'una manera molt ràpida i favorablement. En quan a la programació, els Srs. Directors es van reunir apart per escollir les cançons, que tots a un grup interpretariem en l'esmentat Aplec.

Se'ns parlà també de nous projectes, trobades a realitzar-se, il·lusions a portar a terme, i amb l'alegria d'haver passat una tarda junts, compartint uns mateixos anhels, tornàvem tots a casa.

Ja veieu com les Corals no paren, nosaltres també seguint el seu ritme, no parem i us anem informant dels nostres principals esdeveniments, doncs volem que la nostra informació sigui com un llaç que a tots ens uneixi.

PER LA CORAL: Núria

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE FEBRERO

NACIMIENTOS

Inés Inglada y Berengueres dia 2
Ana Viladrich y Huguet » 11
Mª Luisa Gilabert y Santiveri » 18
Ana Belén Hernández y Fernández dia 18

DEFUNCIONES

Catalina Cáceres Cáceres dia 1
70 años

Lluvia caida en el mes de Febrero

Día 8	3'8 litros m. ²
» 15	1'5 »
Total	5'3 litros m. ²

El Observador: DIOSDADO PONT

Para sus próximas
VACACIONES

disfrute del mar y del sol
en

APARTAMENTOS C. Y. E.
LA PINEDA DE SALOU

Solicite información sin
compromiso a:

JAIME ESCOLÀ PLA

Plaza Iglesia Teléfono 309
AGRAMUNT

¿Dins un conreu
de blat, és possible
matar la cugula,
margall i l'herba
de primavera,
amb una sola
ensolfatada?

APARCAMIENTO

Dadas las circunstancias apremiantes, sería conveniente poder aparcar en la parte baja de la plaza del «Mercadal» como se venía haciendo últimamente.

Ahora bien; si para poder atender esta necesidad fuera conveniente, durante el verano, desalojar las mesas, al igual que reducir los toldos de la misma y ponerlos al nivel de la acera con el fin de tener más ensanche en la carretera, los afectados bien lo podríamos hacer con gusto.

Por otra parte, siento tener que decirlo, pero es así. Los propietarios que regentamos los bares del aludido lugar estamos ocupando un trozo de vía pública sin ningún derecho.

Tiempo atrás cabía la posibilidad de ciertas tolerancias, mas hoy ya no es posible correr, ni caminar casi, sin una urbanización adecuada.

Actualmente las ruedas piden paso en cada momento y los coches sitio para poder descansar.

Creo con toda sinceridad que, para bien de toda la comunidad —Dios quiera que no pase ningún percance—, vendría dejar la calzada para los vehículos. Algunas veces pienso: ¿Veremos algún día los coches alineados a un lado de dicho tramo y el resto libre?

José Padullés

CLUB DE ALEDREZ

A falta de dos jornadas, en categoría A, el Organismo Provincial ha determinado dar por finalizado el Campeonato Provincial, con la clasificación siguiente:

CATEGORIA «A»

LERIDA «A»	58	puntos
BALAGUER	47	»
LERIDA «B»	42 ½	»
TORA «A»	36	»
ANGLESOLA	30	»
TARREGA	27	»
TORNABOUS	21	»
AGRAMUNT	18 ½	»

CATEGORIA «B»

LERIDA «C»	35 ½	puntos
SEO DE URGEL	32	»
Vva. BELLPUIG	25	»
ORGANA	24 ½	»
AGRAMUNT	19 ½	»
TORA «B»	13 ½	»

Jaime Cuñat

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 - Tel. 76 AGRAMUNT

AUTO-ESCUELA VILELLA

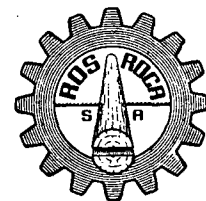
Avda M. Jolonch, 22 Teléfono 122
A G R A M U N T

Exclusivitat
Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates
Articles Home

Sastreteria
Univers

Tailleur Sastre

Rvda. Carlemany, 79 Telefon 103
LES ESCALDES
Valls d'Andorra

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

ELECCION DE CONSEJEROS LOCALES DEL MOVIMIENTO

El pasado domingo, día 14 de febrero, en las Casas Consistoriales, tuvo lugar la toma de posesión de los nuevos Consejeros locales del Movimiento.

Leída el acta correspondiente y una vez firmada por los respectivos consejeros, se hizo la presentación de los mismos.

El nuevo Consejo Local del Movimiento queda establecido de la siguiente manera:

Consejeros electos: Sr. D. Ramón Casals Muntada
Presidente: Sr. D. José M. Inglés Mortés
Vicepresidente: Sr. D. José Antonio Alcalá Llop
Sr. D. Ramón Grau Fà
Sr. D. Juan Romeu Marquilles

Sr. D. Miguel Figuera Fontànet
Sr. D. Miguel Noguera Plá
Sr. D. José Puig Querol
Sr. D. Domingo Roig Balasch
Srta. Montserrat Barrera Solé
(Delegada de la Sección Femenina)

Secretario:
Consejeros natos:

Cesan en los cargos los Sres.: D. Pablo Ros Estany,
D. José Fernández Perera, D. José Gassó Casades,
D. Jesús Sarnago y D. Ramón Bergués Plá.

Dicho acto estuvo presidido por el Sr. Alcalde de la Villa y otras Autoridades.

Redactor

EL TUPI DE LA IAIA

Una vegada, la Pepeta del Sargaire va regalar a la Iaia un bon bocí de gallina, per tal que es fes brou i una sopeta.

La Iaia en posà un troç al tupí, amb quatre fesols i una mica de butifarra negra, i deixant-ho al foc de terra, se'n va anar a la plaça on un home que havia arribat de Balaquer venia marranxons. Ella en trià un de molt eixerit, el ficà al sac, i cap a casa falta gent. L'animaló roncava com un endimoniat.

En arribar a la corralina (neta i catifada de palla), el garri donà una espernegada i va arrencar a córrer esmperdut pel corral, tot armant un terratrèmol entre les gallines que fugien cap a totes bandes, com portades pels mals esperits.

Ai la mare! Qui agafa aquell dimoniet enfurismat? La pobra dona corrè que corre amunt i avall amb un barró per fer-lo entrar a la cort. Prou, prou: l'esmolet no la deixava ni acostar; anava corretejant, tot furgant amb el morro les parets i la terra, fins que ella es va donar; als seus anys ja no podia ni bufar després d'aquella frega, i s'assegué en una post que hi havia damunt d'uns tobets al costat del ponedor. També el porcell s'ajegué, aleshores, de panxa al sol, sense perdre de vista, però, l'actitut de la mestressa, per si acàs.

Els cunills s'ho miraven tot amb filosofia desde les seves gàvies.

De moment, la pau retornà al corral.

Però, xiquets, no s'havien acabat les tribulacions de la Iaia. Sabeu quina n'hi esperava? Ja ho veureu, ja. Mentre seia al corral, es recordà del brou, i se'n anà cap dalt a vigilar el foc. Però, reinassantíssima!, només va trobar un gran toll de suc sembrat de fesols, i del tupí, ni rastre. "És que hi han bruixes en aquesta casa?" pensava ella, desolada.

—No, no hi han bruixes, Iaia; el que hi ha és la Viola!

La Viola, companyona fidel de la Iaia, era una gossa "sètter" axacolatada, de grans orelles i de mirar bondados, que aquells dies criava un cadellet del seu mateix color, gras com una bola. Li havien regalat temps ha els de cal Càndia, caçadors del poble. I la Viola era, en el cas del tupí, la mare dels ous!

Veureu. Mentre la bona dona se les tenia amb el porcell, la Viola es va colar cap a la cuina. Les flairades del tupí eren una temptació massa forta per la seva virtut, i... el dimoni dels gossos no va tenir gaires treballs per a convencer-la. Ella, doncs, es començà d'atansar a mirar i remirar els talls que ballaven al brou. Provà de treure'ls amb la pota, però es cremava. Per fi, d'un cop decidit el tombà, i tot el suc anà per terra. Els talls van quedar a dins. Ella que sí, hi embuteix el morro per caçar-los, i... renoi! no el podia tornar a treure! Esverada, la bestiola començà de

donar tombs i cops per la cuina, fins que per esma va trobar les escales, i s'esmunyi per allí, donant trompades al tupí en cada esgrao. Així va arribar a l'estable (on hi tenia el jaç i el cadellet) i es desempellegà del tupí a cop de sacudides, i es cruspí tot el tall. El pobre tupí (que era de porcellana) estava fet una misèria: bonyegat, pelat, bruit i... buit!

I fou així com la Iaia es va quedar sense dinar i sense tupí!

Què haurieu fet vosaltres amb un tupí esclafat i una Viola tan gormantona?

LA IAIA

FABRICACION Y VENTA DE PANELES DECORATIVOS

en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos

VICAS

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares.
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 229
Pedro Vicens - Avda. M. Jolonch. 34 - Teléf. 248

Almacén, Exposición y Oficinas:

Avda. M. Jolonch, 34 **AGRAMUNT** (Lérida)

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES Viladós

Tramitaciones, Automóviles, Pasaportes
y Expedientes en general

GESTORIA FEIXA

Zapateria, 1

AGRAMUNT

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Febrero, adoptaron los siguientes acuerdos:

CONSTITUCION DEL AYUNTAMIENTO

El día 7 de dicho mes, con las formalidades establecidas, se procedió a la constitución de la nueva Corporación Municipal, la cual queda actualmente formada por los siguientes señores:

- Alcalde - Presidente, D. José M.ª Inglés Mortés.
- Primer Teniente de Alcalde: D. José Porta Vall.
- Segundo Teniente de Alcalde: D. José Fitó Vicens
- Concejales: D. Francisco Lecha Lasheras
  - » D. Pedro Miralles Guasch
  - » D. José Fitó Sendrós
  - » D. Miguel Figuera Fontanent
  - » D. Pedro Brils Solé
  - » D. José Antonio Alcalá Llop

SOLICITUDES DE OBRAS

Se han concedido las siguientes:

A D. Juan Llordés Herranz, obras interiores en la nave industrial, sita en Carretera de Tárrega.

A D. Jaime Marina Figuera, reconstrucción de una pared de unos cuatro metros.

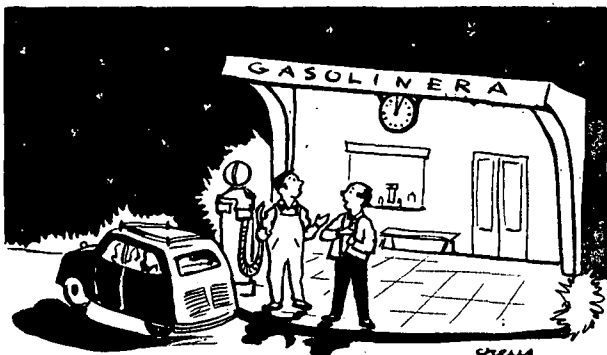
A D. Tomás Jové Garriga, derribo de una pared y su posterior reconstrucción en el corral, sito en Extramuros.

A D. Luis Bertrán Torres, revoco y blanqueo de la fachada lateral de la casa de su propiedad en la Carretera de Artesa.

A D. José M.ª Lailla Torres, obras interiores en casa sita en Avda. M. Jolonch.

APERTURA ESTABLECIMIENTO

Conceder la oportuna licencia municipal a D.ª Margarita López Fernández para apertura de una tienda de comestibles en calle Congregación.

SUBIDA DE LA GASOLINA

—¿Cuanto le debo?

—Los 11 litros que han entrado hasta las 12, a 9'75 el litro, y los otros 14 a 10'50. ptas.

OTRAS LICENCIAS

A D. Miguel Pera Martínez, conexión a la red de aguas potables en Avda. Agustín Ros.

A Hnos. Amorós Silvestrini, para instalación y funcionamiento de un circo entre los días 10 al 20 de Mayo, para actuar un solo día laborable.

A D. Juan Requena Yélamos, para instalación de una caseta para sobres sorpresa, los días 6 y 7 de Marzo.

A D.ª Josefa Manchón Olivares, para colocación de una caseta de tiro, para los mismos días.

A la Comisión de Ferias y Mercados, para la ocupación de la Plaza del Pozo, durante los días de la Feria de Marzo.

A D. José Burón Escudero, para instalación de una rápida de 6 x 2'50, para los mismos días.

DENEGACION LICENCIA

Denegar en principio la solicitud de la Empresa Ribera para el emplazamiento subterráneo de un depósito de fuel-oil en Parque Municipal José Brufau

ESCRITO DE D. JOSE AGELET

Contestar al presentante en el sentido de que la cuestión planteada no compete su resolución al Ayuntamiento, ya que debe ser regulada en su caso por el Derecho Civil.

CUENTAS Y FACTURAS

Se han aprobado varias por un importe total de 687.952 pesetas

*Exija para su ropa
el Lavado en Seco*

TINTORERIA SALAS

*Sió 29, - AGRAMUNT
se lo garantiza*

*Le recordamos que también
limpiamos cortinas,
alfombras y mantas*